

Ianuarie încă

Elbi

Am ostenit să număr
pădurile plecate
din povești
e gol peronul
gara-i foarte tristă
și nu mai știu
prin care vis mai ești
îmi spui mereu
că, totuși
nu se poate
și chiar de mâine
vom plăti uitarea
atâtor vremuri
pline de păcate
reîntâlnindu-ne
cu cerul și cu marea

Am ostenit să caut
prin nisipul
zăpezilor topite
care-am fost
vreun nestemat
al marilor ursite
un gând senin
aducător de rost

Pustiu e cerul iernii când stăpână
pe trupul înghețatei zile stă ninsoarea
ianuarie din umbre își adună
puterile zidindu-și întrebarea